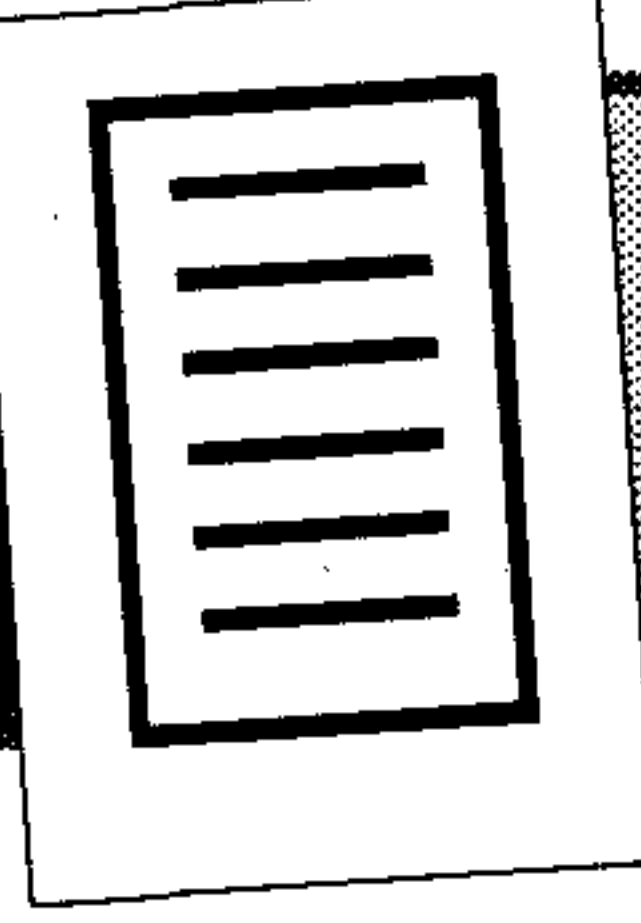

మమిక్ హాస్య కథలు

“అదేంటి, మరి మీ ప్రేమ సంగతి?”

“ప్రేమ... దాన్ని ప్రేమ అనడం సుజీ. టైం పాస్. అతను కేవలం టైం పాస్ కోసమే నా వైపు చూస్తాడని తరువాత నాకర్థమైంది.”

“ఎలా?”

“ఎలా ఏమిటి? అతను నిజంగా నన్ను ప్రేమించి వుంటే నన్ను ఎలాగోలా కలిసే వాడుగా. అతను రెండేళ్లలో ఒక్కసారి కూడా నన్ను కలిసే ప్రయత్నం చెయ్యలేదని తరువాత ఆలోచిస్తే అర్థమైంది నాకు, అతని గురించి అనుక్షణం ఆలోచిస్తూ నా కెరియర్ ని పాడు చేసుకున్నానని. దేవుడి దయవల్ల ఆ తరువాత నా తప్పు తెలుసుకుని బి.ఇ.డి., ఎమ్.ఇ.డి. చేసి ఇలా లెక్చరర్ లా ఉద్యోగం సంపాదించుకోగలిగాను. పెళ్లి చేసుకుని మీ బావలాంటి మంచి వ్యక్తికి భార్యనయ్యాను”

“మా కథ అలాంటిది కాదుగా, పవన్ నన్ను రోజూ కలుస్తూనే ఉంటాడు. మా ప్రేమ సంగతి మా ఇద్దరికీ ఒకళ్ల కోరికకి తెలుసుగా!”

“అందుకే చెప్తున్నా సుజీ. టీన్స్ లో ప్రారంభమైన ప్రేమకి అంత బలం వుండదు. పోస్ట్ నిజంగా మీ ప్రేమలో అంత బలమే వుందనుకో. నువ్వు రెండేళ్లు మా ఊర్లో కంప్యూటర్ కోర్స్ చేసినంత మాత్రాన మీ ప్రేమ వాడిపోతుందా? పవన్ ని నువ్వు మరిచిపోతావా? నిన్ను పవన్ మరిచిపోతాడా? ఇది ఒక రకంగా మీ ప్రేమకు పరీక్షనుకో”

సుజీ ఆలోచనలో పడింది. నాకు తెలుసు సుజీ తెలివైన నిర్ణయమే తీసుకుంటుంది.

ఏది ఏమైతేనేం... సుజీ అన్ని విధాలా సుఖంగా వుండడమే నాక్కావలసింది. నాన్నకి సుజీని నొప్పించిన సంగతి తెటర్ రాయాలనుకున్నాను. పవన్, సుజీల ప్రేమ నిజంగా గట్టిదైతే, ఈ రెండేళ్లు ఎడబాటులో వారిని నేను విడదీసినా, జీవితాంతం ఆ ఎడబాటును తలుచుకుంటూ ఒకరినొకరు ప్రేమకు బందీలవుతారు. పెళ్లి చేసుకుని హాయిగా ఉంటారు- అని మనసులో అనుకుని తేలిగ్గా నిట్టూర్చాను.

-కె.లలితారాజ్ (ఒంగోలు)

“అయితే సు కీ... నువ్వు పవన్ ని ప్రేమించా నంటావ్?”

ఆరాగా అడిగాను సుజీ.

“అవునక్కా, అందుకే నాన్న పై చదువుల కోసమనో, కంప్యూటర్ కోర్సుకనో మీ ఊరుకి నన్ను పంపిస్తానంటే నీకు వీలు కాదా చెప్పు!”

“నేనెలా చెప్పనూ? నవ్వే చెప్పకపోయావో ఏదో విధంగా”

“సరే, ఆయనెదుట మాట్లాడాలంటేనే ఒళ్లంత చెమట్లు పడుతుంది. ఇక స్నేహితులు చెప్పడం కూడానా?”

“సుజీ... కేవలం పవన్ మాడడం మిస్సవకుండా ఉండడం కోసం నీ పూర్వం పాడు చేసుకుంటావా?”

“పూర్వం పాడేమోతుంటే ఇందులో?”

“మరి ఇంట్లో ఖాళీగ వుండి ఏం చేస్తావ్? అయినా పవన్ ని ప్రేమించానని చెప్పే దానివి నాన్న మ్యాచెస్ చూస్తుంటే ఎందుకు వద్దని చెప్పడం లేదు రేపేదైనా సంబంధం కుదిరితే!”

“ఓహో అక్కా, ఈ అనమానాలన్నీ ఇంతటితో ఆపెయ్. పవన్ తనకి ఏద జాబ్ వచ్చేవరకు మా సంగతి ఇంట్లో చెప్పొద్దన్నాడు”

“అందుకే అప్పటి దాకా నువ్వు మా పైదరా బాద్ లో కంప్యూటర్ కోర్స్ జాయిన్ అవుతున్నావ్?”

“అక్కా, మళ్ళీ మొదటికి వచ్చావ్ నువ్వు” సుజీ విసుగ్గా మాట్లాడడం చూసి ఒళ్లు మండింది నాకు.

“నోర్మయ్! నీకు మంచి కపుతుంటే వినవే. మన లైఫ్ బాగుండాలన్నా, చెడిపోవాలన్నా ఈ టైమ్ నీకు ముఖ్యం. అదిగో, ఆ ఎంపికలో నా పెళ్లి కాకముందు ప్రభాకర్ వాళ్లు ఉండే వాళ్లు, నీకు గుర్తుందా?” తీవ్రంగా ప్రశ్నించాను.

గుర్తు లేదన్నట్లు తలాడించింది సుజీ.

“సుజీ, నువ్వప్పుడు చాలా చిన్న పిల్లవి. వాళ్లు నీకు గుర్తుండి ఉండరులే. ప్రభాకర్ నాకు లైసేస్ వాడు. ఎర్రగా బుర్రగా ఉండి, బ్యాంక్ ఉద్యోగం చేస్తుండడం వల్ల అతనంటే ఈ బజార్లోని అమ్మా

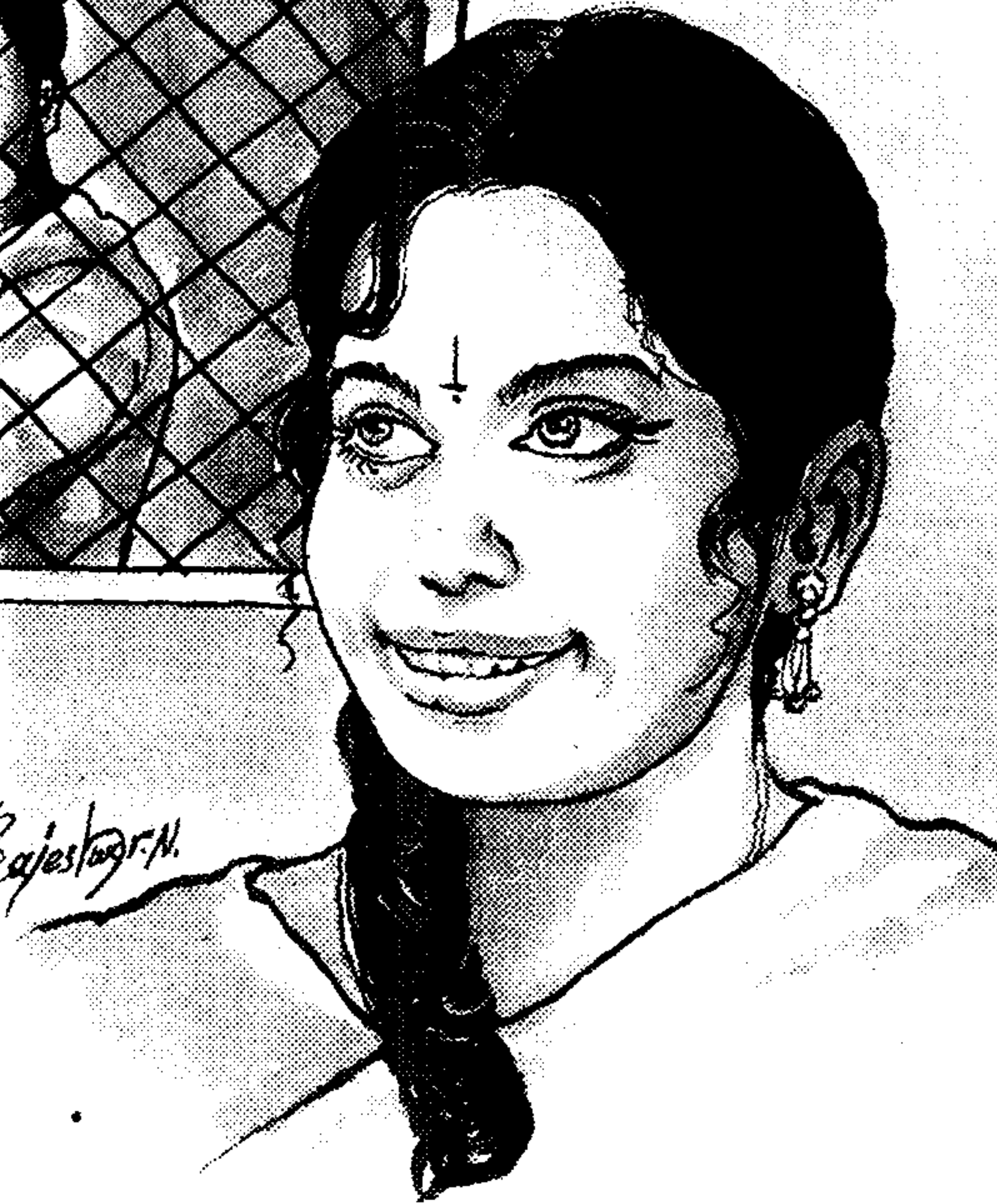
మలుపు

యికందరికీ మంచి క్రేజ్. అంత క్రేజ్ ఉన్నవాడు నా వైపు చూడడం అప్పుడు నాకు గర్వంగా అనిపించేది.

అ కిటికీ దగ్గర కూర్చుని పొద్దుస్తమానం

శ్రీధర్

మనింటి వైపే చూసేవాడు. నాకు అలాగే చూడాలి అన్నంత క్రేజ్ ని కలిగించాడు. ఫలితం నేను కాలేజీ ఎగ్జిక్యూటాల్లు, ట్యూషన్ ఎగ్జిక్యూటాల్లు. ఎగ్జిక్యూట్ స్కోరుని సంపాదించలేకపోయాను. కాంపిటీటివ్ ఎగ్జిక్యూట్ పాల్గొనడానికి కావలసిన సెల్ఫ్ కాన్ఫిడెన్స్ లేకపోయింది.”

“ప్రభాకరేమయ్యాడు?” కుతూహలంగా అడిగింది సుజీ నన్ను.

“హూ” అని ఒక నిట్టూర్పు విడిచి “ఏమయ్యాడు... అతను పెళ్లి చేసుకుని ఈ ఊర్నుండి బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకుని వెళ్లిపోయాడు”